

Dosarul nr. 2ra-1583/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

Î N C H E I E R E

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Țentiu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiunii „Termoelectrica” în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 169 împotriva lui Alexandru Țentiu și Diane Țentiu, intervenient accesoriu Alexandru Cravcenco cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Alexandru Țentiu și Diana Țentiu, și a fost menținută hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 10 septembrie 2019, SA „Termoelectrica” în interesele CCL nr. 169 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Țentiu și Diane Țentiu, intervenient accesoriu Alexandru Cravcenco cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 169 din 18 iulie 2002, încheiat între SA „Termoelectrica” și CCL nr. 169, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 12 august 2019, datoria la consumul de energie termică constituie suma de 5904499,82 de lei, CCL nr. 169 devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”.

A comunicat reclamanta că, în urma consumului de energie termică, CCL nr. 169 a prestat la rândul său servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți locatarii blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor primite.

A menționat reclamanta că, CCL nr. 169 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat în judecată pe pârâții Diana Țentiu și Alexandru

Țentiu pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 38550 de lei, acumulată până la 31 iulie 2019, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și a altor cheltuieli de judecată, în consecință, omițând exercitarea drepturilor și acțiunilor sale, fapt care o pune în imposibilitate de a achita creanțele sale față de SA „Termoelectrica”, devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța.

Conform informației din Registrul bunurilor imobile, în calitate de proprietari ai apartamentului nr. XX din mun. Chișinău, str. XXXXX, nr. XX, sunt înregistrați pârâții Diana Țentiu și Alexandru Țentiu.

Așadar, în baza contului personal deschis la CCL nr. 169 pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

A relevat reclamanta că, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor – proprietarii apartamentului Țentiu Diana și Țentiu Alexandru, care au neglijat obligațiile de plată în pofida faptului că au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată despre necesitatea achitării serviciilor, însă până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, pârâții nu au întreprins nici o acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

A solicitat SA „Termoelectrica” în interesele CCL nr. 169, încasarea în mod solidar, de la Diana Țentiu și Alexandru Țentiu în beneficiul CCL nr. 169 a sumei de 38550 de lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice, precum și încasarea în mod solidar de la Diana Țentiu și Alexandru Țentiu în beneficiul SA „Termoelectrica” a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 1156,50 de lei.

Prin hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă integral acțiunea depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele CCL nr. 169. A fost încasat în mod solidar, de la Alexandru Țentiu și Diana Țentiu, în beneficiul CCL nr. 169, a datoriei pentru consumul energiei termice, în sumă de 38550 de lei. A fost încasat, în mod solidar, de la Alexandru Țentiu și Diana Țentiu, în beneficiul SA „Termoelectrica”, suma de 1156,50 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 decembrie 2020, Alexandru Țentiu și Diana Țentiu au declarat apel împotriva hotărârii din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Alexandru Țentiu și Diana Țentiu, și a fost menținută hotărârea din 07 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, din materialele cauzei rezultă că, Diana Țentiu și Alexandru Țentiu sunt proprietari și domiciliază în apartamentul nr. XX din mun. Chișinău, str. XXXXX, XX, bloc locativ și gestionat de CCL nr. 169, fapt ce se confirmă și prin copia contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXX din XX iunie 2XXX, înregistrat în registrul bunurilor imobile, atașat la materialele dosarului. (f.d.17, 31-32)

Astfel, instanța de apel a menționat că, conform prevederilor art. art. 500 alin. (6) și 548 din Codul Civil, pârâții Alexandru Țentiu și Diana Țentiu au sarcina plății pentru întreținerea proprietății, iar conform prevederilor Regulilor provizorii de exploatare a locuințelor, întreținere a blocurilor locative și terenurilor aferente în Republicii Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1224 din 21 decembrie 1998, sunt subiecții plății serviciilor livrate.

La fel, instanța de apel a menționat că, prima instanță a stabilit că, reclamanta în temeiul relațiilor sale contractuale și-a onorat obligațiile asumate, livrând energia termică, iar, pârâții Alexandru Țentiu și Diana Țentiu, deși au beneficiat de serviciile de livrare a energiei termice, nu au achitat plățile pentru livrările efectuate, acumulând datoriile pentru consumul energiei termice pentru perioada de până la 31 iulie 2019, fapt ce rezultă din informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, pentru perioada 01 ianuarie 2008 - 01 august 2019 pentru locul de consum: mun. Chișinău, str. Valea Crucii, 2/1, ap. 85 care atestă o datorie pentru consumul energiei termice în sumă de 38550 de lei. (f.d.12-15)

La fel, instanța de apel aplicând prevederile art. 774 alin.(1), art. 776, art. 858 alin. (2) din Codul civil, precum și dispozițiile art.17 a Hotărârii de Guvern nr.191 din 19 februarie 2002, art. 3 alin. (1), art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402 din 24 octombrie 2002, art. 37 alin. (3), art. 51 alin.(4) Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, a conchis că, prima instanță corect a stabilit faptul că pârâții Țentiu Diana și Țentiu Alexandru nu și-au onorat obligațiile de plată, prin neachitarea consumului energiei termice, astfel acumulând datorie în sumă de 38550 de lei, confirmată prin informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, pentru perioada 01 ianuarie 2008 - 01 august 2019 pentru locul de consum: mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, XX, ap. XX.

Cu referire la argumentele apelantului Alexandru Țentiu privitor la faptul că, acțiunea este prescrisă, instanța de apel aplicând prevederile, art. 391 alin.(1), art. 401 alin.(1) lit. a) art. 875, art 876 alin. (1) din Codul civil, a stabilit că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXX din XX iunie XXXX, între intervenientul accesoriu Cravcenco Alexandru, (vânzător) și Țentiu Diana și Țentiu Alexandru (cumpărători) a fost încheiată tranzacția privind vânzarea apartamentului nr. XX, situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, XX. (f.d.31-32)

Conform pct.7 din contractul enunțat, vânzătorul predă imobilul înstrăinat cumpărătorului fără vicii materiale ascunse și de natură juridică.

Potrivit pct. 8 din contract, cumpărătorul devine succesor de drepturi și preia toate drepturile și obligațiile vânzătorului.

Respectiv, din momentul semnării contractului de vânzare-cumpărare din 26 iunie 2014, pârâții Țentiu Diana și Țentiu Alexandru au obținut dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 85, situat în mun. Chișinău, str. Valea Crucii, 2/1, totodată, preluând atât drepturile cât și obligațiunile aferente contractului.

Ulterior, după semnarea contractului de vânzare cumpărare, la 10 octombrie 2014 cât și la 16 octombrie 2019, de către intervenientul accesoriu Cravcenco Alexandru au fost întocmite recipisele, prin care ultimul recunoaște datoria în mărime de 38550 de lei acumulată pentru consumul energiei termice, obligându-se să o achite. (f.d. 33, 34)

În acest sens, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe că, deși la materialele cauzei sunt anexate recipisele semnate de fostul proprietar al apartamentului nr. XX – Cravenco Alexandru, înscrisurile menționate adevăresc existența unor raporturi juridice care vizează fostul proprietar al apartamentului- Cravenco Alexandru, iar actualii proprietari – Țentiu Diana și Țentiu Alexandru, fiind beneficiarii serviciilor prestate urmează să achite plata acestora, având în vedere că, conform pct.8 din contractul de vânzare cumpărare, cumpărătorul devine succesor de drepturi și preia toate drepturile și obligațiile vânzătorului, iar ulterior, aceștia nu sînt lipsiți de dreptul de a solicita executarea obligației asumate de către intervenientul accesoriu Cravenco Alexandru.

Totodată, potrivit art. 11 alin. (1) și (3) al Legii condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000, în cazul înstrăinării locuințelor (încăperilor) noul proprietar devine succesor de drepturi și preia toate drepturile și obligațiile fostului proprietar în condominiu. La întocmirea contractului de vânzare-cumpărare a locuinței, părțile stabilesc condițiile de achitare a datoriilor pentru serviciile comunale și alte servicii. În caz contrar, cumpărătorul este obligat să achite datoriile neachitate.

Prin urmare, din sensul prevederilor enunțate supra, rezultă cu certitudine faptul că Țentiu Alexandru și Țentiu Diana în calitate de cumpărători sunt obligați să achite datoria pentru consumul energiei termice în mărime de 38550 de lei, fiind proprietari ai apartamentului nr. XX, situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, XX, or, la caz, relevanță prezintă faptul că locul de consum enunțat a fost preluat de către ultimii cu datorii existente, și nicidecum faptul că ultimii până la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nu au avut atare obligații, nu-i exonerează de la plata serviciilor acumulate.

În consecință, instanța de apel a constatat că, argumentele invocate în cererea de apel poartă un caracter declarativ și nu corespunde realității, concluzia primei instanțe în acest sens este bazată pe normele de drept material aplicabile speței, pe probe concludente, utile și pertinente și corespunde prevederilor legislației în vigoare, care a cercetat pertinent probele administrate la materialele pricinii și corect a soluționat litigiul dat în conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, iar apelantul nu a invocat nici un argument care ar putea răsturna concluzia dată de prima instanță.

La 29 septembrie 2021, Alexandru Țentiu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii, sau remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanțele de judecată inferioare au aplicat eronat normele de drept material și procedural, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar aceste încălcări ale instanțelor de judecată inferioare au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 02 iunie 2021 și a expediat copia deciziei participanților la proces pentru cunoștință prin intermediul oficiului poștal cât și prin intermediul poștei electronice la 05 iulie 2021 (f.d.154-155). Prin urmare, cererea de recurs declarată de Alexandru Țentiu se consideră depusă în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 24 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 25 octombrie 2021 și la 26 octombrie 2021, Alexandru Cravenco și SA „Termoelectrica” au depus referințe, prin care au solicitat de a considera recursul declarat de Alexandru Țentiu ca fiind inadmisibil.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Țentiu, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 din Codul de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Alexandru Țentiu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Alexandru Țentiu împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru